

Tillæg B. Sp. 481 ff.) og tilhørende Del af Betænkningen Nr. 71—89 (se Tillæg B. Sp. 261 ff.), Lovforslagets § 25 (se Tillæg A. Sp. 227 ff.) samt Lovforslagets § 25, III. (se Tillæg A. Sp. 231 ff.) med Ændringsforslagene Nr. 203—204 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 511 ff.) og tilhørende Del af Betænkningen Nr. 204 (se Tillæg B. Sp. 433 ff.).

Ordføreren (C. Hage): De Spørgsmaal, der foreligge under Justitsministeriet, ere faa og smaa og ere meget hurtigt gennemgaaede. I Betænkningens Nr. 71 er omtalt, at der ved Samraad har været forhandlet med Ministeren om en hurtigere Afslutning af de enkelte Aargange af Lov- og Ministeraltidende. Tingen er, at Registeret først udkommer langt ind i det følgende Aar, saaledes at Brugen af disse Tidender i en væsentlig Grad hemmes gennem adskillige Aaaneeder, og man har derfor henstillet til den højtærede Minister, om ikke en hurtigere Afslutning fremtidig kunde finde Sted. — Betænkningens Nr. 72—79 omhandle en Række Understøttelser, hvorom Forslag ere stillede af Ministeren, og som alle ere tiltraadte af Udvalget. Kun ved Nr. 76 foreslaar Udvalget at bevilge en lidt større Sum en Gang for alle i Stedet for en aarlig Understøttelse til den paagældende, som er en yngre Enke. — Nr. 81: Godtgørelse til Sessionslægerne. Udvalget foreslaar at nægte et Beløb paa 1,050 Kr., som er begæret til de til Tjeneste ved Sessioenerne beordrede militære Embedslæger som Erstatning for deres Tab i Praksis. Dette Forslag har Udvalget ikke kunnet tiltræde, idet de paagældende Lægers Tjeneste paa Sessioenerne er en Del af deres Embedsgering, for hvilken de modtage deres Gage. — Under Nr. 82 komme vi til et Spørgsmaal, som er af noget større Betydning, og hvorom Forslag har været fremsat allerede i Fjor. Det angaar en Bevilling paa 5,000 Kr. til Fortfættelsesjuris for Embedslæger. Forslaget fremsattes i Fjor til 3dje Behandling, men blev den Gang udstødt, fordi det var fremkommet saa sent, at der ikke var tilstrækkelig Tid til at overveje det. I Aar er det fremsat paa ny, og jeg skal i Korthed omtale, hvad det gaar ud paa. I den Begrundelse, hvormed Forslaget i Fjor

ledsagedes, hedder det, at der eventuelt vilde kunne blive Tale om at indføre en særlig Eksamen for Embedslæger, men at indtil dette kan ske, hvilket menes kun at kunne finde Sted i Forbindelse med en fuldstændig Reform af vort Medicinalvæsen, vilde man finde det hensigtsmæssigt, at der blev bevilget et Beløb til Afholdelse af Kursus for allerede ansatte Embedslæger, idet adskillige af disse kunde trænge til at faa deres Kundskaber paa adskillige Omraader udvidede og forbedrede. Disse Kursus skulde omfatte en Række Fag. Der nævnes følgende: hygiejniske Demonstrationer med dertil knyttede Foredrag, bakteriologiske Øvelser, retspsykiatriske Øvelser, medicinalstatistiske Øvelser, Medicinallovgivning og retsmedicinske Sektionsøvelser. Dette Forslag har, hvis jeg ikke tager fejl, paa et Lægemøde i Sommer fundet Tilslutning, og det kan altsaa siges at være anbefalet af de nærmest interesserede Kredse. Naar Udvalget alligevel ikke har kunnet tiltræde Forslaget, er Grunden ikke den, at der ikke til en vis Grad har været Belvilje derfor, men fra forskellige Sider i Udvalget er det blevet fremhævet, at det foreslaaede vilde ved en stykkevis Reform gribe ind i den bestaaende Medicinalordning, hvilket man har anset for mindre hensigtsmæssigt, da dog en mere gennemgribende Reform maa anses for at være ved Lejlighed foreslaaende. Der har jo allerede gennem en Række af Aar foreligget Rigsdagen Forslag om Oprettelse af et overordnet Sundhedsraad, og man frygter for, at man ved slige mindre Ændringer i det bestaaende som den, her er Tale om, mulig kan besværliggøre den samlede Ordning, som maatte findes ønskelig. Da der saaledes i Udvalget har været forskellige Opfattelser, er man enedes om hellere at lade Spørgsmaalet foreløbig hvile end at gøre det til et Stridens Æble, hvoraf Følgen maaste vilde blive at vanskeliggøre Forstaaelsen om den fremtidige bedste Ordning. Man henstiller altsaa til Tinget paa dette Stadium at nægte den begærede Bevilling. — Under Nr. 83 foreslaar Udvalget at nægte en Lønningssubstans til Garneren ved Middelfart Sindsygeanstalt. Bedkommende Garners Lønning er den samme, som der hedes Garnerne ved Aarhus og Bordingborg Sindsygeanstalter, og uagtet det anføres, at Haveanlægene ved Middelfart er større og der-